

РЕШЕНИЕ

гр. София, 06.12.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 03.12.2010 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Татяна Жилова

ЧЛЕНОВЕ: Йонита Цанкова
Доброслав Руков

като разглежда дело номер **6579** по описа за **2010** година докладвано от съдия
Доброслав Руков, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63, пр. 2 от ЗАНН, във връзка с чл. 208 и следващите
от АПК.

Делото е образувано по жалба на Р. И. П. от гр. С. срещу решение /без номер/ от
22.07.2010 г., постановено по наказателно от административен характер дело №
4333/2010 г. на С Районен Съд – Наказателна колегия, 8 състав, с което е потвърдено
наказателно постановление /НП/ № АР5172/23.12.2009 г. на Зам. началника на отдел
„Пътна полиция" при С..

С посоченото НП на касатора, на основание чл. 174, ал. 1, пр. 1 от ЗДвП е наложено
административно наказание „глоба" в размер на 290 лева и „лишаване от право да
управлява МПС" за срок от 8 месеца, за извършено административно нарушение по чл.
5, ал. 2, т. 3 от ЗДвП.

В жалбата е посочено, че решението на СРС-НК е неправилно, незаконосъобразно и
постановено в нарушение на материалния закон и съществено нарушение на
съдопроизводствените правила, както и че наложеното с НП наказание е явно
несправедливо.

В проведеното по делото открито заседание, касаторът не се явява. Пълномощникът му
адвокат В. поддържа жалбата, като моли оспореното решение да бъде отменено, като по
същество се отмени и наказателното постановление, а при условията на алтернативност
моли да се намали размера на наложените наказания.

Ответникът по касационната жалба не изпраща представител.

Представителят на С. счита жалбата по същество за неоснователна, поради което решението на СРС следва да се остави в сила.

Административен Съд С. – град, XII касационен състав, след като взе предвид и обсъди по отделно и в съвкупност наведените от касатора доводи, тези на представителя на С. и събраните в хода на първоинстанционното производство доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

За да постанови решението си районният съд е събрал писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е приел фактическите обстоятелства, които са от значение за спора. В процесуално качество на свидетели са разпитани актосъставителя, който е бил и очевиден на нарушението и свидетелят по съставянето на акта. Обсъждайки събраните доказателства, съдът е приел, че 06.12.2009 г., около 04,30 часа, в гр. С., по У."Ш", жалбоподателката управлявала лек автомобил марка „Т“, с ДК № СА 9992 НК - собственост на Е И. Т, с посока на движение от У. „Кракра“ към У. „С Стефано“. На У. „С Стефано" пред № 22 била спряна за проверка от свидетеля С Ц С - младши автоконтрольор към отдел „ПП“–КАТ-С.. При направена проба за алкохол с Дрегер-Алкотест 7400 плюс, № АКСМ 0139, било отчетено наличие на алкохол в издишания от жалбоподателката въздух от 0.89 промила. На П. бил даден талон за медицинско изследване № 0026165, с който тя е следвало да се яви в І МБАЛ – гр. С., където да даде кръв. По преписката липсват доказателства касаторът да е изпълнил това свое задължение.

За констатираното нарушение бил съставен акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № АР5172/06.12.2009 г. връчен П., която го е подписала без възражение.

Въз основа на АУАН е издадено и процесното НП.

СРС, преценявайки събраните доказателства, е направил изводи за това, че административнонаказващият орган е приложил правилно закона, поради което е потвърдил оспореното НП.

Административен Съд С. – град, XII касационен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: За оспореното решение П. е била уведомена чрез пълномощника си адвокат В. на 23.07.2010 г. Жалбата е подадена чрез СРС на 30.07.2010 г. /вх. 24024/, т.е. в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 211, ал. 1 от АПК. Съдът е сезиран от надлежна страна и срещу съдебен акт, който е бил неблагоприятен за нея и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното следва да се приеме, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Районният съд е изследвал всички релеванти за спора обстоятелства. Разпитан е актосъставителят и са обсъдени събраните писмени доказателства. Показания са разгледани в съвкупност с останалите са събрани доказателства. Направените от СРС изводи се споделят изцяло от настоящия състав на съда. Актът за установяване на административното нарушение е съставен, съгласно изискванията на ЗАНН. Фактическите констатации, описани в акта, не се опровергават от събраните по делото гласни и писмени доказателства. Жалбоподателят не е ангажирал никакви други доказателства, които да обосноват извода, че отразената в акта фактическа обстановка

не отговаря на действителната. В касационната жалба са наведени бланкетни оплаквания, които не могат да доведат до промяна нито във фактическата обстановка, нито в направените правни изводи. Фактът, че разпитаните свидетели са заявили пред съда, че не си спомнят за случая, се основана на обстоятелството, че полицейските служители извършват ежедневни проверки на МПС и техните водачи, за спазване на правилата за движение по пътищата.

Неоснователно е и твърдението, че наложеното наказание е явно несправедливо. Предвиденото в чл. 174, ал. 1, пр. 1 от ЗДвП наказание е лишаване от право да управлява МПС за срок от 1 до 12 месеца и глоба от 200 до 500 лева. Настоящата инстанция намира, че в разглеждания случай наложеното около средния размер наказание е съобразено с разпоредбата на чл. 27, ал. 2 от ЗАНН, като са отчетени тежестта на нарушението, подбудите за неговото извършване и другите смекчаващи и отегчаващи вината обстоятелства. При липса на данни, за имотното състояние на нарушителя, размерът на „глобата“ е определен законосъобразно. Към мотивите на СРС в тази връзка следва да бъде допълнено, че с налагането на административно наказание се цели нарушителят да се предупреди и превъзпита към спазване на установения правен ред и се въздействува възпитателно и предупредително върху останалите граждани. Управлението на МПС под въздействието на алкохол е нарушение, с което се застрашават живота и здравето на всички участници в движението, поради което и налаганите санкции следва да са със значителен размер.

Предвид на гореизложеното, съставът на Административния съд, разгледал касационната жалба, намира, че оспореното решение е правилно и следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 от АПК, **Административен Съд С. – град, XII касационен състав,**

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение /без номер/ от 22.07.2010 г., постановено по наказателно от административен характер дело № 4333/2010 г. на С Районен Съд – Наказателна колегия, 8 състав.

Решението е окончателно.